

Will you send me away?

Han hed Hahn til fornavn, og et eller andet til både mellem - og efternavn, som en dansker bestemt ikke kan udtale, uden at få tungen i klemme.

Han var fra Singapore, var 35 år, uddannet ingeniør og arbejdede som lægpræst for The Boys' Bri-gade i slumområderne i byen.

Han var i Danmark på et stipendium for at studere forholdene i det kirkelige ungdomsarbejde inden-for folkekirken. Han besøgte os på FDF Efterskolen i en hel uge, og han deltog i enhver form for arbejde på skolen. Han var dybt engageret i sin opgave. Ud over de praktiske ting, som han deltog i, havde han mange samtaler med både elever og ansatte, og mange dage blev det langt ud på natten, før lyset blev slukket på skolens gæsteværelse, hvor han boede. Flere gange i ugens løb gav han overfor flere udtryk for sin undren over, at vi som "folkekirke-kristne" ikke tog vores gudsforhold mere alvorligt: at der oftest kun var gudstjeneste én gang om ugen i sognekirken, der hvor efterskolen lå, og hvorfor vi ikke var i kirke hver eneste søndag sammen med familien og alle eleverne fra skolen, forstod han ikke.

Ved én af vores mange samtaler i løbet af ugen, forsøgte jeg at forklare ham, at der somme tider var noget andet, som min kone og jeg valgte at gøre sammen med vore børn i stedet for at gå i kirke. F.eks. at besøge vores familie i den anden ende af landet. Det forstod han simpelthen ikke!

Når der var gudstjeneste i den kirke, som man tilhørte, kunne noget vigtigere IKKE findes!

Den sidste aften under hans besøg, sad vi til langt ud på natten i køkkenet i forstanderboligen.

Vi snakkede om mange af de ting, som han havde oplevet på skolen gennem ugen. Han var meget optaget af begrebet at være "sendt" til verden på samme måde som Jesu disciple. Det er vi, og det var han. Hver dag overalt på Jorden. Da det var ved at være sengetid, og vi ville sige godnat til ham, spurgte han stille: "Will you send me away?" Først forstod jeg slet ikke hvad han mente med de ord. Om jeg ville sende ham væk? Altså, det havde jo været fastlagt i lang tid, at han skulle rejse onsdag morgen, så jeg følte da ikke lige, at det var mig som ville "sende ham væk!"

Pludselig gik det op for mig, hvad han mente med at skulle "sendes af sted": Han ønskede, at vi sammen skulle bede for ham, nu hvor han skulle "sendes af sted" og rejse tilbage til Singapore.

Så vi satte os igen ned ved køkkenbordet, foldede hænderne og bad Gud om, at Hahn måtte få hjælp og velsignelse til sit fortsatte arbejde i Singapore. Så gik Hahn i seng!